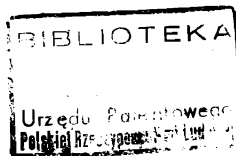

3 grudnia 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6386.

Kl. 72 h 1.

Vickers Limited
(Westminster, Wielka Brytania).

Trzon zamkowy samoczynnej broni ręcznej i maszynowej.

Zgłoszono 19 lutego 1923 r.

Udzielono 24 listopada 1926 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy samoczynnej broni ręcznej lub maszynowej, zwłaszcza typu, w którym otwarcie zamka odbywa się na skutek ciśnienia gazów powstających po wystrzale. W niektórych typach broni tego rodzaju trzon zamkowy składa się z dwu oddzielnych części t. j. samego trzonu oraz stopki zamkowej, umocowanej przegubowo na tylnej części trzonu. Gdy trzon znajduje się w położeniu poprzedzającym wystrzał, zamykając lufę, tylna część stopki opiera się o występy umieszczone w komorze zamkowej; ruch wahadłowy stopki do tego położenia po zamknięciu zamka, oraz odwrotny ruch jej z tego położenia przed otwarciem zamka są spowodowane na skutek względnego przesunięcia się zachodzącego między stopką a podpórką iglicy, sprzężoną z tłokiem

gazowym. Część tej podpórki umieszczona jest zwykle między bocznymi ścianami podłużnego wycięcia w trzonie zamkowym i posiada dzioby, pozostające w zetknięciu się z powierzchniami prowadnemi w ściankach tego wycięcia.

Zgodnie z niniejszym wynalazkiem, trzon zamkowy zamiast składać się z dwu części, jak wyżej wspomniano, jest wykonany z jednego kawałka i stanowi jednolitą całość. Zaryglowywanie i odryglowywanie lufy odbywa się na skutek ruchu tego trzonu w stosunku do dna łuski naboju w lufie. Wykonanie takiego trzonu jest tańsze i prostsze od wykonania trzonu złożonego z dwóch części, a usunięcie połączenia lub przegubu nadaje całości większą sztywność i pewność działania.

Dla lepszego przedstawienia wynalaz-

ku, i ułatwienia jego stosowania, poniżej przytacza się bardziej szczegółowy jego opis, z powołaniem się na załączony rysunek w którym:

Fig. 1 przedstawia widok boczny udoskonalonego w myśl wynalazku trzonu zamkowego, a fig. 2 — przekrój pionowy podłużny.

Część czołowa A trzonu zamkowego stanowi jedną całość ze stopką A^1 , jak wspomniano powyżej i posiada wyciąg a do łusek oraz wydrążenie a^* , w którym mieści się dno łuski. Część A^1 posiada u góry występ a^1 , opierający się o odpowiedni próg w komorze zamkowej.

Dzioby albo żeberka podpórki iglicy działają na pochyłe powierzchnie klinowe B , B^1 , powodując ruch trzonu w stosunku do łuski; wydrążenie a^* jest dość duże, aby ruch ten mógł odbywać się, nie napotykając przeszkody ze strony dna łuski.

palnej ręcznej lub maszynowej, w której ruch zamka jest spowodowany przez ciśnienie gazów, powstałych przy wystrzale, który to trzon porusza się wtył i naprzód oraz posiada pochyłe powierzchnie klinowe, znamienny tem, że jego część przednia stanowiąca czołko trzona, oraz część tylna, stanowiąca stopkę, opierającą się o nieruchome wodzidła wewnątrz komory zamkowej, gdy trzon znajduje się w położeniu, poprzedzającym wystrzał, są wykonane z jednego kawałka, stanowiąc nierozdzielną całość.

2. Trzon zamkowy samoczynnej broni palnej ręcznej lub maszynowej według zastrz. 1, którego część czołowa posiada wydrążenie, przeznaczone dla dna naboju, znamienny tem, że wydrążenie to jest dostatecznie duże, aby trzon mógł się poruszać w stosunku do dna łuski w celu za-ryglowywania i odryglowywania lufy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Trzon zamkowy samoczynnej broni

Vickers Limited.
Zastępca: K. Czempieński,
rzecznik patentowy.

